

Легитимно је право сваке државе да заштити своју производњу од дампиншких цена, само ми нисмо те среће – каже Ратко Вукићевић из „Плодова Србије”.

Гуча – Тржиште кромпира у Србији је у знаку увоза из држава Европске уније и то по ценама нижим од трошкова производње. Увозници тамо купују упакован кромпир (вреће од 10 килограма на палети) за 4–6 центи по килограму (4,8–7,2 динара). Индустијски кромпир у ЕУ може се купити и за само два цента и сасвим добро изгледа, али се не препоручује за јело због високог садржаја скроба.

– Од јула прошле године до ових дана у Србију је увезено чак 18.179 тона кромпира из Аустрије, Немачке, Холандије, Словачке, Пољске и Белгије. Само у овој години увоз је достигао 6.000 тона – каже за „Политику” Ратко Вукићевић, председник Управног одбора „Плодова Србије”.

Он наводи да је ова пословна асоцијација затражила од Министарства трговине да се наше тржиште заштити од увоза јевтиног воћа и поврћа јер то, као и у случају млека и меса, нису производне већ дампиншке цене.

– Наши произвођачи нису спремни да се суоче са таквом конкуренцијом. Међутим, никад нисмо тражили да се забрани увоз, већ истичемо легитимно право сваке државе да заштити своју производњу од дампиншких цена. Само, ми нисмо те среће. Покушајмо да извеземо кромпир у Хрватску по један цент, они би одмах ставили препреку. А код нас може како ко хоће.

Читаво европско тржиште се заљуљало због затегнутих односа ЕУ и Русије, и отуда пад цена. И поред званичне забране, кромпир из ЕУ обилазним путевима стиже у РФ, и тако

се квари посао српским извозницима.

– Обилазак иде преко посредника и папира из Белорусије, Босне, чак и Швајцарске. И моје предузеће је имало упите произвођача из ЕУ да ради то исто. Али, нисам прихватио. Не желим да кршим прописе и да ме неко етикетира, иако сам могао добро да зарадим. Тако су Мађари своју јабуку паковали са српским етикетама и извозили у Русију – прича Вукићевић, власник предузећа „Агромобил” у Гучи, које је једно од највећих произвођача и извозника кромпира у нас.

Он сматра да је прошлог лета на 45.000 хектара кромпиришта у Србији укупан род био 800.000 тона, што је довољно за домаћу потрошњу која се креће око 500.000 тона, па 300.000 преостаје за индустријску прераду и извоз. На нашем тржишту „Агромобил” продаје меркантилни кромпир прве класе за 25 динара, док су ситнији произвођачи остављени на милост шверцерима. Недавно, „Агромобил” је од купаца из Русије тражио 20 центи, али посао није склопљен јер су они нудили 16, мада Вукићевић признаје да ни то није тако лоша цена.

Власник „Агромобила” наводи да је одбио и понуду да отпочне производњу семенског кромпира за руско тржиште, иако би један од уговарача била и позната мултинационална компанија „Пепси ко”. Јер, наглашава, није сигуран да ће добити неопходна документа од своје државе, „пошто да данашњег дана није добио ни све папире за семе произведено 2012. године, иако је већ давно уништено или дато за сточну храну”.

– Очекивао сам да неко из министарства каже да је оно са семеном био ружан сан, али ништа од тога. Мени је помогла влада Холандије али од своје државе не могу да добијем папире које сам платио унапред. Окупио сам 70 произвођача из шест општина, извозимо, никоме нисмо дужни и сви су ми радници пријављени, али страх ме је за све нас, јер ово што радимо у нашој држави води директно у пропаст. Од странаца добијамо робу без гаранција, а моја држава ме принуђава да покажем банкарску гаранцију да ћу платити царину које иначе на кромпиру нема. Тај папир морам да однесем у Београд лично, у

Управу царина, да би они ставили печат и број. Све у ери компјутера – казао нам је Ратко Вукићевић.

Г. Оташевић

(Политика)